



Príbehy Sherlocka Holmesa

The Stories of Sherlock Holmes

Sabrina D. Harris podľa Arthura Conana Doylea



Dvojazyčná kniha
pre mierne pokročilých

mp3 zdarma
na www.albatrosmedia.sk

Príbehy Sherlocka Holmesa

B1/B2

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Lindeni

Arthur Conan Doyle

Príbehy Sherlocka Holmesa B1/B2 – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.


ALBATROS MEDIA

The Stories of Sherlock Holmes

Príbehy Sherlocka Holmesa

The Stories of Sherlock Holmes

Príbehy Sherlocka Holmesa

Arthur Conan Doyle

Úprava pôvodného textu: Sabrina D. Harris

Slovenský preklad: Miroslav Šatka

Odborná a jazyková korektúra: Mária Haraštová

Zodpovedná redaktorka: Zuzana Kullová

Ilustrácia: Karolína Wellartová

Obálka: Tomáš Krejčířík

Zalomenie: Ctibor Foltýn

Text © Sabrina D. Harris, 2019

Translation © Miroslav Šatka, 2019

Nahrávka nahratá v apríli 2019 v RECORDING STUDIO Škroupova BRNO,
www.studioskroupova.cz

Číta: Theodore Christopher Vasilis

Zvuk, editácia, réžia: Adam Ďurka

Hudba a mastering: Ondřej Jirásek

Produkcia: Vladimíra Jirásková

Nahrávku na stiahnutie nájdete na:

<https://www.albatrosmedia.sk/tituly/21711200/dobrodruzstva-sherlocka-holmesa-b1-b2/>

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1343-6

ISBN e-knihy 978-80-566-1442-6 (1. zverejnenie, 2019)

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Vydalo vydavateľstvo Lindeni v Bratislave v roku 2019 v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie 2098

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019. Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť kopírovaná a rozmnožovaná za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu nakladateľa.

1. vydanie

 **ALBATROS** MEDIA

Arthur Conan Doyle

The Stories of Sherlock Holmes

Príbehy Sherlocka Holmesa

**Adapted by Sabrina D. Harris
Upravila Sabrina D. Harris**

Ljndeni

Slovo autorky

Myslím si, že všetci autori sú tak trošku švihnutí. Napríklad ja by som chcela byť aspoň na chvíľku všetkým, čo ma zaujme – superhrdinkou, ktorá by zachraňovala svet, alebo mocnou čarodejnicou, ktorá by konala dobro. Bavilo by ma byť aj zázračným vedcom, ktorý by vynašiel liek na všetky choroby a pilulku, po ktorej by sme mohli jesť čokoládu a šišky v akomkoľvek množstve bez strachu z cukrovky a priberania. Hm... ale dosť bolo snívania. Na pár týždňov som si mohla vliezť do hlavy Sherlocka Holmesa a bola to jazda. Bol to superhrdina svojej doby a jeho talent a bystrá myseľ ohromujú aj dnes. V živote by sa mi hodila jeho schopnosť čítať v ľuďoch, možno by som si ušetrila niekoľko sklamaní. Aj keď sa musím priznať, že je mi o niečo bližšie moderné poňatie slávneho detektíva, či už v seriálovom, či filmovom spracovaní, originál má svoje kúzlo. Bol to človek (aj keď len na papieri), ktorý sa absolútne spoliehal sám na seba a svoje schopnosti. Kto o sebe v súčasnosti niečo také môže povedať?

Knihu som tentoraz písala v karlínskom Starbuckse, neďaleko zástavky metra Křížíkova, kde mi náladu zlepšovali Patrik, Nika, Rája, Market, Jakub, Dan a ďalší. Vždy pre mňa mali zásoby vanilkovej kávy, slovné povzbudenie, dobré rady a super miestečko, kam som si mohla zaliezť a písať. Vďaka vám všetkým a pusu.

Veľká vďaka patrí mojej vydavateľke Yulince Mamonovej, ktorá má so mnou svätú trpezlivosť, navyše srší fajn nápadmi a má oko pre detail. Tvoríť s vami knihy, to je obrovská radosť. Teším sa na ďalšie...

Tiež nesmiem zabudnúť na svojich priateľov, ktorí si poctivo kupujú každú moju knihu, a vraj sa v angličtine neustále zlepšujú... ☺ tak ja im budem veriť, keď to hovoria... ☺ Alešovi Vectůrkovi, Terezke lienke, Janítkovi Snubimu, Luciferke, ďakujem, že vás mám.

Mňaminôčka moja milovaná, vďaka tebe milujem knihy. Otvorila si mi dvere do ďalších svetov a umožnila robiť niečo, čo ma nesmierne baví. Nikdy ti neprestanem byť vďačná, ďakujem veľmi. Obrovská vďaka patrí môjmu milovanému Mílovi. Si najlepší „najlepšík“ a ešte oveľa viac... veď ty vieš. Ďakujem za všetko.

Sabrina D. Harris

Scandal in Bohemia



Missing my friend

01 Sherlock Holmes always called her THE WOMAN. I can't remember if I have ever heard him mention her by any other name. In his eyes she was the epitome of the whole female sex. It was not because he was in love with her nor that he felt any emotion towards her, but she was very special, and he never forgot her. Her name was Irene Adler.

At that particular time, I was not used to seeing Holmes often. I was married and living a happy life. Which was everything Sherlock never wanted for himself but because of the friendship we shared, he accepted it on my side. He preferred to stay at his flat on Baker street and apart from the rare times when he travelled to solve some crime or a mystery he felt absolutely content being buried among his old books.

One night in March I was returning home from my work and my steps took me to Baker Street. I knew it wasn't a coincidence – I really wanted to see my friend. When I opened the door and went in, I saw Sherlock pacing the room back and forth. He suddenly stopped, stood before the fire and looked at me:

'You look like a happily married man. I can see you put on seven and half pounds * since I last saw you!'

'Seven!' I protested.

He smiled at me and his eyes were saying that he knew best.

* 1 pound = 0,45 kg; 7 pounds = 3,18 kg

Škandál v Čechách

Smútok za priateľom

Pre Sherlocka Holmesa bola tou ŽENOU. Myslím, že si ani nespomínam, že by ju nazval iným menom. V jeho očiach zosobňovala ženské pohlavie. Ale nie vari preto, že by ju miloval alebo k nej prechovával akýkoľvek iný cit, bola len výnimočná a on na ňu nikdy nezabudol. Volala sa Irena Adlerová.

V tom období sme sa s Holmesom nestretávali často. Bol som šťastne ženatý. A aj keď to nikdy nebolo nič, po čom by Sherlock túžil, už kvôli nášmu priateľstvu u mňa manželstvo akceptoval. Dával prednosť pokojným dňom vo svojom byte na Baker Street a až na výnimočné chvíle, keď cestoval za prípadom, bol absolútne spokojný len so svojimi knihami.

Jeden marcový večer som sa vracal z práce a moje kroky ma zaviedli na Baker Street. Nebola to vlastne náhoda, naozaj som chcel vidieť svojho priateľa. Keď som otvoril dvere a vošiel, uvidel som Sherlocka, ako sa prechádza po izbe sem a tam. Zrazu sa ale zastavil pred krbom a pozrel sa na mňa:

„Vyzeráš ako šťastne ženatý muž. Vidím, že si od minula pribral viac ako tri kilogramy.“

„Len tri,“ zaprotestoval som.

Usmial sa na mňa, ale jeho pohľad prezrádzal niečo iné.

‘Come on in Watson and do sit down. I am really happy to see you, my friend.’

I suddenly felt joy growing inside of me, because I knew that there would be a mystery to solve. I could tell it by the way Sherlock screwed up his forehead.

‘I have something to show you,’ he continued. ‘What do you think?’

He threw a thick pink piece of paper at me and commanded: ‘Read it aloud.’

I looked at the paper and turned it a couple of times in my hands and then I started to read:

‘Stay at home tonight. Someone will visit you at 7.45 pm. We are following your success and we know that you have helped significant important royal people in Europe and we hope that you can also help us.’

‘So, what do you think?’

I did not want to say something that was very obvious, so I tried to look at it as Holmes would. I studied the quality of the paper.

‘The person who wrote it must be rich. This kind of paper is very expensive. It is very thick and strong, and it is hard to fold.’

‘Yes, I agree with everything you have just said. The paper is not English. It was actually made in Bohemia. Look at it in the light, you’ll see it. And I think that a German person wrote the note.’

We suddenly heard horses in the street.

‘Oh and he is here.’

‘Should I leave, Holmes?’ I offered.

‘Not at all. Stay where you are. I will need your help.’



The Count from Bohemia

02 We heard a loud knock on the door.

‘Come in!’ said Holmes.

„Pod' ďalej, Watson, a sadni si. Som naozaj rád, že ťa vidím, priateľ.“

Zrazu som pocítil, ako vo mne rastie radosť, pretože som vedel, že sa bude riešiť nejaká záhada. Spoznal som to podľa toho, ako Holmes pokrčil obočie.

„Chcem ti niečo ukázať,“ pokračoval. „Čo si o tom myslíš?“

Hodil do mňa kus hrubého ružového papiera a prikázal: „Čítaj nahlas.“

Papier som niekoľkokrát otočil v prstoch a potom som začal čítať:

„Zostaňte dnes večer doma. Nieкто vás príde navštíviť popoludní o 19.45 h. Sledujeme vaše úspechy a vieme, že ste určitým ľuďom z európskych kráľovských rodín pomohol. Preto dúfame, že pomôžete aj nám.“

„No, čo povieš?“

Nechcel som vysloviť to, čo bolo zjavné, a tak som sa snažil robiť to, čo by urobil Holmes. Preto som sa zameral na kvalitu papiera.

„Osoba, ktorá odkaz napísala, musí byť veľmi bohatá. Tento typ papiera je totiž veľmi drahý. Je pevný a hrubý a je ťažké ho zložiť.“

„Súhlasím so všetkým, čo si povedal. Nie je to anglický papier. Pochádza totiž z Čiech. Pozri sa proti svetlu, uvidíš to. A tiež si myslím, že odkaz písal Nemeц.“

Zrazu sme počuli z ulice zaerdžanie koní.

„A už je tu.“

„Mám odísť?“ ponúkol som sa.

„Nie. Zostaň presne tam, kde si. Budem ťa potrebovať.“

Gróf z Čiech

Začuli sme hlasné búchanie na dvere.

„Pod'ďe ďalej.“

A strong and very tall man, who looked like a Hercules, entered the room. He was dressed in expensive clothes and what was strange – he was wearing a black mask over his face. But we could still see his straight chin and thick lips.



Mohutný, veľmi vysoký muž, ktorý vzhľadom pripomínal Herkula, vstúpil do izby. Na sebe mal drahé šaty a čiernu masku na tvári, čo bolo veľmi zvláštne. Bola vytvarovaná tak, že sme zahliadli výraznú bradu a plné pery.



‘You got my message?’ he asked with a harsh voice and strong German accent.

Holmes nodded and showed him a chair.

‘Please, have a seat. Don’t be alarmed, this is my good friend and colleague, Dr. Watson, who occasionally helps me in my cases. And what is your name?’

‘You can call me Count Von Kramm and I am from Bohemia. Can I trust that your friend can be discrete?’

‘You may speak freely before this gentleman,’ said Holmes and looked at me.

The gentleman took a deep breath and started to speak:

‘I can see that I have no choice. But that means that for another two years you two must keep a secret. Do you agree?’

‘I do,’ we said it together as one.

‘I was sent here by a very important person from the royal family to ask you for help. You must have thought that I was crazy for wearing a mask, but it is really important that my identity is a secret, which will keep the other person a secret too. Because you must not know who the other person is. I hope that you can help, otherwise one of the most important families in Europe will be in trouble. I am talking about the House of Ormstein, Kings of Bohemia.’

Holmes was unimpressed and not a bit nervous. He was sitting in his chair with his eyes closed. The man continued:

‘This might become a big scandal.’

‘I understand...your Majesty. Please, tell me how can we help you.’

The man jumped up from his chair. Holmes looked at him.

‘What? How do you...How could you...It’s...Oh well, yes, I am the king. How did you know it was me?’ he cried and pulled the mask off his face. ‘I guess I don’t need it now. So, let me introduce myself again.’

„Dostali ste moju správu?“ spýtal sa drsným hlasom so silným nemeckým prízvukom.

Holmes pokýval hlavou a ukázal na kreslo: „Prosím, posadte sa. Nenechajte sa znepokojiť prítomnosťou doktora Watsona, ktorý je mojím dobrým priateľom a kolegom a s ktorým občas riešim svoje prípady. A vaše meno je?“

„Môžete mi hovoriť gróf von Kramm. Pochádzam z Čiech. Môžem sa spoľahnúť, že váš priateľ vie byť diskrétny?“

„Pred ním sa nemusíte báť hovoriť otvorene,“ povedal Holmes a pozrel na mňa.

Muž sa zhlboka nadýchol a začal rozprávať:

„Vidím, že teda nemám inú možnosť. To ale znamená, že počas nasledujúcich dvoch rokov musíte udržať moje tajomstvo. Súhlasíte?“

„Súhlasím,“ povedali sme dvojhlasne.

„Bol som vyslaný váženou osobou z kráľovskej rodiny, aby som vás požiadal o pomoc. Asi si myslíte, že som sa pomiatol, keď mám na tvári túto masku, ale je veľmi dôležité, aby moja identita zostala skrytá. Tým neodhalím totožnosť ani tej druhej osoby, ktorú nesmieme poznať. Naozaj dúfam, že mi môžete pomôcť, pretože v opačnom prípade sa jedna z významných rodín v Európe dostane do ťažkostí. Ide totiž o Ormsteinovcov, dedičných kráľov českej krajiny.“

Holmes sa tváril nezaujato a nebol ani trochu nervózny. Sedel vo svojom kresle so zavretými očami. Muž pokračoval:

„Mohol by to byť veľký škandál.“

„Rozumiem, vaše veličenstvo. Prezradte nám teda, ako vám môžeme pomôcť.“

Muž zrazu vyskočil zo svojho kresla.

„Ako? Ako ste to... To nie je... Dobré... Áno, som kráľ. Ako ste spoznali, že som to ja?“ zvolal a odopol si masku. „Už ju nebudem potrebovať. Rád by som sa teda predstavil, som Wilhelm Gottsreich